Zbiór Orzeczeń

Sprawy połączone C-318/11 i C-319/11

Daimler AG

i

Widex A/S
przeciwko
Skatteverket

(wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Förvaltningsrätten i Falun)

Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 170 i 171 — Ósma dyrektywa VAT — Artykuł 1 — Dyrektywa 2008/9/WE — Artykuł 3 lit. a) — Zasady zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju — Podatnik mający siedzibę w państwie członkowskim i wykonujący w innym państwie członkowskim jedynie działalność w zakresie testów technicznych lub badań

Streszczenie – wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 25 października 2012 r.

Harmonizacja ustawodawstw podatkowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Zwrot podatku podatnikom niemającym siedziby na terytorium danego kraju — Podmiotowy zakres stosowania — Podatnik przeprowadzający w stałym zakładzie jedynie testy techniczne lub prace badawcze z wyłączeniem transakcji podlegających opodatkowaniu — Włączenie — Posiadanie spółki zależnej w 100% w państwie członkowskim zwrotu — Brak wpływu

(dyrektywy Rady: 79/1072, art. 1, zmieniona dyrektywą 2008/9, art. 3 lit. a))

Podatnika podatku od wartości dodanej mającego siedzibę w państwie członkowskim i przeprowadzającego w innym państwie członkowskim jedynie testy techniczne lub prace badawcze z wyłączeniem transakcji podlegających opodatkowaniu nie można uważać za mającego w tym innym państwie „stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywane są transakcje gospodarcze" w rozumieniu art. 1 ósmej dyrektywy 79/1072 w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju, zmienionej dyrektywą 2006/98 i art. 3 lit. a) dyrektywy 2008/9 określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim.

W istocie pojęcie „stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywane są transakcje gospodarcze" obejmuje dwie kumulatywne przesłanki odnoszące się, po pierwsze, do istnienia „stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej", i po drugie, do realizowania „transakcji" z tego miejsca. W celu wyłączenia prawa do zwrotu konieczne jest ustalenie, że w stałym

miejscu prowadzenia działalności gospodarczej w państwie, w którym złożony został wniosek o zwrot, rzeczywiście realizowane są transakcje podlegające opodatkowaniu, a nie że w miejscu tym występuje jedynie zdolność do realizacji takich transakcji.

W wypadku gdy bezsporne jest, że omawiane przedsiębiorstwa nie realizują transakcji, od których należny jest podatek w państwie członkowskim, w którym złożono wnioski o zwrot, za pośrednictwem swych ośrodków testów technicznych lub centrów badawczych, należy przyznać prawo do zwrotu naliczonego podatku od wartości dodanej bez potrzeby dodatkowego badania, czy dane przedsiębiorstwo rzeczywiście ma „stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej" w rozumieniu przepisów, o których wykładnię wystąpiono, ponieważ dwie przesłanki objęte kryterium „stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej" są kumulatywne.

Wykładni tej nie podważa okoliczność, iż podatnik ma w państwie członkowskim, w którym złożył wniosek o zwrot, spółkę zależną, której jest jedynym właścicielem i której działalność polega prawie wyłącznie na świadczeniu na rzecz podatnika różnych usług związanych z przeprowadzanymi testami technicznymi. W istocie taka spółka zależna mająca jedynego właściciela, jest osobą prawną opodatkowaną w niezależny sposób.

(por. pkt 32, 37–39, 44, 48, 51; pkt 1, 2 sentencji)